

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Mostě rozhodl v hlavním líčení konaném dne 8. října 2014
samosoudkyní Mgr. Dagmar Šebkovou, *t a k t o*:

Obžalovaný

[REDACTED]

nar. [REDACTED] v [REDACTED], lešenáře, trvale bytem [REDACTED], adresa pro doručování
[REDACTED] u [REDACTED]

j e v i n e n, ž e

v době od 10.15 hod. do 10.20 hod. dne 13.11. 2012 v Mostě-Velebudicích, v [REDACTED], na
parkovišti u čp. [REDACTED], nejprve fyzicky napadl poškozeného [REDACTED], nar. [REDACTED],
tak, že jej udeřil pěstí do obličeje, poté vzal kovovou tyč a údery rozbil skleněné výplně,
přední i zadní světlomety a karoserii vozidla zn. Ford Transit, [REDACTED], patřící
poškozenému, čímž mu způsobil škodu poškozením vozidla ve výši 40.500,-Kč

t e d y jednak poškodil cizí věc a způsobil tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou

jednak dopustil se na místě veřejnosti přístupném výtržnosti tím, že napadl jiného

č í m ž s p á c h a l

jednak přečin poškození cizí věci podle § 228 odst.1 tr.zákoníku

jednak přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku.

a o d s u z u j e s e

podle § 358 odst.1 tr. zákoníku za použití § 43 odst.1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **č t y ř (4) měsíců.**

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **j e d n o h o (1) roku.**

Podle § 228 odst.1 tr .řádu je obžalovaný **povinen** na náhradě škody zaplatit poškozenému [REDAKCE], nar. [REDAKCE], bytem [REDAKCE], **částku 25.000,- Kč.**

O d ů v o d n ě n í :

Na základě důkazů provedených při hlavním líčení soud zjistil a vzal za prokázaný skutkový děj tak, jak je tento rozveden a konkretizován ve výroku tohoto rozsudku. Pokud jde o zjištěný skutkový děj, k tomu je zapotřebí uvést následující.

Obžalovaný [REDAKCE] v době od 10.15 hod. do 10.20 hod. dne 13.11. 2012 v Mostě-Velebudicích, v ul. [REDAKCE] na parkovišti u čp. [REDAKCE] nejprve fyzicky napadl poškozeného [REDAKCE], nar. [REDAKCE], tak, že jej udeřil pěstí do obličeje, poté vzal kovovou tyč a údery rozbil skleněné výplně, přední i zadní světlomety a karoserii vozidla zn. Ford Transit, RZ [REDAKCE], patřící poškozenému, čímž mu způsobil škodu poškozením vozidla ve výši 40.500,-Kč

Obžalovaný [REDAKCE] v řízení přípravném trestnou činností, která mu byla vytýkána a kladena za vinu kategoricky a striktně popřel, když uvedl, že do Velebudic přijel, protože bylo zjištěno, že poškozený měl být přichycen při krádeži trubek z lešení. Poškozeného fyzicky nenapadl, ani jeho vozidlo nepoškodil. Když z místa odjížděl, bylo vozidlo nepoškozeno. Na místě měli být přítomni i další lidé, a to [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE]. V hlavním líčení pak obžalovaný využil svého práva odepřít výpověď a k věci nevypovídal.

Svědék - poškozený [REDAKCE] vypověděl, že pracoval jako řidič pro firmu [REDAKCE], pro kterou vozil materiál na stavbu. V předmětný den naložil do vozidla lešenářské trubky, a chtěl je odevzdat do sběrný. Když přijel k areálu kovošrotu ve Velebudicích, objevil se zde jeden z majitelů firmy [REDAKCE], a to svědek [REDAKCE], kterému se doznal, že trubky vzal. Svědek [REDAKCE] mu řekl, že přivolá policii, proto na místě zůstal, místo policie však přijel obž. [REDAKCE], který mu začal vulgárně nadávat a pak začal přenášet trubky do svého vozidla. Poté vzal obž. [REDAKCE] jednu z trubek a začal rozbíjet jeho vozidlo. Pak k němu

obžalovaný přistoupil a udeřil ho pěstí do obličeje, až upadl na zem a opět pokračoval v rozbíjení vozidla. Obžalovaného pak okřikl svědek [REDAKCE] a obžalovaný pak z místa odjel. Poškozený dále uvedl, že po svědku [REDAKCE] požadoval, aby skutečně přivolal policii, ten mu však odpověděl, že žádnou policii nezavolal a nezavolá, neboť stejně nikdo nic neviděl a nikdo mu to nedosvědčí a poté také z místa odjel. Sám pak zavolal na policii a vše ohlásil.

Svědka [REDAKCE] vypověděl, že viděl poškozeného [REDAKCE], jak zaparkoval svou dodávku ve sběrně surovin a začal vykládat lešení, které chtěl do sběrný odevzdat. Jelikož se jednalo o lešení z jejich společnosti, šel za ním a ptal se ho, proč to dělá a poškozený řekl, že potřebuje peníze pro syna. Zavolal pak obžalovanému, který přijel spolu s dalšími osobami a pomohli mu vyložit lešení z auta poškozeného. Poškozeného nikdo verbálně ani fyzicky nenapadal. Policii nikdo nevolal, neboť věc nechtěli přes policii řešit. Vzali si pouze lešení a z místa odjeli. Nikdo taktéž nepoškodil auto poškozeného, když brali lešení poškozenému tak auto bylo v pořádku.

Svědka [REDAKCE] vypověděl, že přijel před sběrnou s obž. [REDAKCE], kde zůstal sedět ve vozidle, tudíž nic neslyšel. Na místě byl poškozený a svědek [REDAKCE], kteří se hádali. Po nějaké době začal obžalovaný nakládat do svého vozidla lešení, kdy mu došlo, že ho asi poškozený odcizil v jejich firmě. Jestli došlo k nějaké potyčce neví, není si jistý, protože seděl ve vozidle a vše řádně nesledoval. Když odjížděli od sběrný, vozidlo poškozeného bylo v pořádku.

Svědka [REDAKCE] vypověděl, že pokud jde o předmětnou událost tak si na tu již nepamatuje, zná jak obžalovaného tak poškozeného, nebyl nikdy přítomen incidentu mezi obžalovaným a poškozeným. Svědku [REDAKCE] nezná, svědku [REDAKCE] zná, neboť ten jej zaměstnával. S obžalovaným nikdy ve sběrně nebyl ani se tam s ním nepotkal. Zda se ve sběrně potkal se svědkem [REDAKCE], to si nepamatuje.

Svědkyně [REDAKCE] vypověděla, že tehdy byla ve vozidle na parkovišti někde u Velebudic a s ní v autě byl svědek [REDAKCE] a svědek [REDAKCE] a povídali si. S nimi tam přijel i obžalovaný, avšak ten z vozidla vystoupil a šel někam něco řešit s poškozeným, který tam měl údajně něco krást. Neviděla však, kde obžalovaný s poškozeným věc řešili, po celou dobu byla v autě a v autě se bavili. Neslyšela ani o čem se obžalovaný s poškozeným baví. Uvedla dále, že si nepamatuje, zda tam tehdy viděla nějaké zaparkované auto. Poté co se obžalovaný vrátil k vozidlu nikomu neřekl co s poškozeným řešil. Svědkyně dále dodala, že si nepamatuje jestli toho dne poškozeného viděla.

Svědci [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE], zaměstnanci sběrný [REDAKCE], uvedli, že do sběrný přijel muž, který chtěl odevzdat železné trubky. Pak k tomu muži přistoupil jiný muž a požádal ho, aby i s vozidlem vyjel před sběrnou, což se stalo. Co se dělo před sběrnou však neviděli, avšak svědci shodně uvedli, že na parkovišti před sběrnou bylo rozbité auto, které tam stálo do druhého dne. Svědci dále uvedli, že neví jak k poškození vozidla došlo.

Svědka [REDAKCE] vypověděl, že s poškozeným jel do sběrný do Velebudic a poškozený začal z auta vyndávat kradené věci firmy [REDAKCE], kdy přijelo auto, a to majitel firmy svědek [REDAKCE], který přišel k dodávce poškozeného a poškozenému říkal aby nikam nejezdil. Svědek dále uvedl, že poté odešel a počkal u budovy [REDAKCE] co se bude dít. Po chvíli

přijeli vozidlem další čtyři lidé, mezi nimi byl obžalovaný, který vystoupil a začal se bavit se svědkem [REDAKCE]. Přišel k němu k autu, pak přišel k poškozenému, dal mu ránu, jednalo se o úder pěstí a rána směřovala do obličeje. Poškozený spadl, poté vstal, jednalo se jen o jeden úder, protože svědek [REDAKCE] na něj řval a obžalovaný pak začal vynášet věci z auta, pak vzal nějakou trubku a řízl s ní do okna auta a odešel. Pak se vrátil, vzal další, obcházel auto poškozeného a do všeho řezal. Svědek dále uvedl, že vše sledoval ze vzdálenosti asi 150 metrů a viditelnost byla dobrá. Co říkal svědek [REDAKCE] to neslyšel, přičemž incident však muselo vidět více lidí, a to zaměstnanci sběry a taktéž ti lidé kteří byli v autě se kterým přijel obžalovaný. Svědek dodal, že však zaměstnanci sběry přímo u incidentu nebyli. Svědek dále uvedl, že vozidlo trubkami poškozoval jen obžalovaný. Svědek též popsal poškození vozidla, neboť toto následně likvidoval. Poškozování vozidla svědek viděl ze stejné vzdálenosti jako fyzické napadení poškozeného.

Důkazní situace je pak doplňována protokolem o ohledání místa činu s připojenou pak fotodokumentací, z nichž je zřejmo, že na místě činu bylo nalezeno vozidlo zn. Ford Transit, patřící poškozenému, a to velmi poškozené, uvnitř vozidla a kolem něj byly střepy, mj. bylo poškozeno i čelní sklo vozidla, které bylo rozbité, bylo na něm znatelné poškození od tupého předmětu. Celé sklo bylo rozpraskané. Byla mj. rozbitá i směrová světla, další okna ve vozidle, byly též poškozeny dveře u vozidla od nárazu tupého předmětu. Dále odborným vyjádřením, z něhož vyplývá, že škoda na poškozeném vozidle (poškozená skla a karosérie u vozidla Ford Transit) je v celkové výši 40.500,-Kč (z toho hodnota poškozených skel 25.500,- Kč a náklady na opravu karosérie 15.000,- Kč) a v neposlední řadě pak lékařskou zprávou, o prvotním ošetření poškozeného s připojenou pak fotodokumentací z níž je patrné, že poškozený [REDAKCE] utrpěl pohmoždění obličeje a drobné tržné ranky dolního rtu.

Důkazní řízení v této trestní věci bylo provedeno v rozsahu, který umožňuje nalézacímu soudu zjištění skutkového stavu o němž nejsou důvodné pochybnosti (§ 2 odst.5 tr. řádu). Soud po zhodnocení všech důkazů ve věci shromážděných, shora uvedených se zřetelem na jejich obsah v souladu s požadavky upravenými v § 2 odst.6 tr. řádu zhodnocených, když důkazy ve svém souhrnu tvoří ucelený obraz jednání obžalovaného, dospěl k závěru, že bylo prokázáno, že se stal skutek obsažený v rozsudečném výroku a že tento spáchal právě obžalovaný. Samotný obžalovaný [REDAKCE] v řízení přípravném trestnou činnost, která mu byla vytýkána a kladena za vinu kategoricky a striktně popřel, v hlavním líčení pak využil svého práva k věci nevypovídat. Je však bezpečně usvědčován výpovědí svědka – poškozeného [REDAKCE], který pak označil a popsal jednání obžalovaného právě shora uvedeným způsobem, a to včetně motivu jeho počínání, kterým bylo odcizení lešenářských trubek, k čemuž se poškozený doznal. V souladu s výpovědí poškozeného je výpověď svědka [REDAKCE], kterýžto předmětnou událost popsal naprosto shodně jako samotný poškozený. Tento svědek se taktéž podrobně vyjádřil jednak k samotnému fyzickému napadení poškozeného [REDAKCE] a jednak k poškození vozidla patřícímu poškozenému, pokud uvedl, kterak obžalovaný kovovou tyčí vozidlo rozbil. V kontextu jak s výpovědí poškozeného tak s výpovědí svědka [REDAKCE] je též listinný materiál, a to konkrétně protokol o ohledání místa činu s připojenou pak fotodokumentací, ze které je patrné, že na místě činu bylo nalezeno vozidlo patřící poškozenému, a to velmi poškozené, kdy byly rozbity skleněné výplně, přední i zadní světlomety a karosérie vozidla a jak uvnitř vozidla tak kolem něj byly střepy a v neposlední řadě je v souladu s tímto i lékařská zpráva z níž je patrné, že poškozený utrpěl v důsledku fyzického napadení zranění shora uvedené. Pokud jde o další ve věci slyšené svědky, a to [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE],

██████████ a ██████████ pak lze tedy konstatovat, že a o tom svědčí i postoj a chování samotných svědků buď před soudem nebo slyšených v přípravném řízení, když se zřetelem na obsah jejich výpovědí jsou tyto vedeny buď zjevnou snahou obžalovanému napomoci, nepřítížit mu, naopak jeho trestní odpovědnost snížit či snahou se od celé události distancovat, přičemž soud má za to, že pokud jde o svědka ██████████ jedná se o jednoho z majitelů firmy ██████████, jíž poškozený odcizil lešenářské trubky a je tak evidentní, že tento svědek měl zájem na tom, aby obžalovanému svou výpovědí pomohl a stejně tak pokud jde o svědky ██████████, ██████████ a ██████████, kteří s obžalovaným před sběrnou přijeli v jednom vozidle evidentně se stejným úmyslem jako obžalovaný a ti rovněž s ohledem na vztah k obžalovanému a poměr k věci, neměli žádný zájem vypovídat proti obžalovanému, ba naopak, buď vypovídali v jeho prospěch či se snažili od celé události distancovat se. Pokud pak jde o svědky ██████████, ██████████ a ██████████, zaměstnance sběrnou, pak tito uvedli, že žádný incident před sběrnou neviděli, avšak shodně se vyjádřili v tom smyslu, že před sběrnou se nacházelo poškozené vozidlo.

Skutkový stav jak byl tento prezentován ve výrokové části tohoto rozsudku bylo zapotřebí rovněž posoudit z hlediska práva hmotného, tzn. podřadit jej pod příslušné skutkové podstaty trestných činů obsažených v trestním zákoníku. Obžalovaný tím, že na místě veřejnosti přístupném, tedy na parkovišti fyzicky napadl poškozeného ██████████, takovým způsobem, že jej udeřil pěstí do obličeje a poté zcela úmyslně poškodil vozidlo poškozeného a způsobil tak na jeho majetku škodu nikoli nepatrnou ve smyslu ustanovení § 138 odst.1 tr. zákoníku svým jednáním naplnil jak po objektivní tak po subjektivní stránce všechny zákonné znaky skutkových podstat přečinu výtržnictví podle § 358 odst.1 tr. zákoníku a přečinu poškození cizí věci podle § 228 odst.1 tr. zákoníku.

Při úvaze o druhu a výši trestu vycházel soud z obecných ustanovení trestního zákoníku zejména postupu při jeho ukládání a přihlédl i ke konkrétnímu stupni společenské nebezpečnosti přečinu, k možnosti nápravy a k poměrům obžalovaného. Je nepochybné, že obžalovaný svým jednáním zasáhl, resp. porušil zájem společnosti na ochraně klidného občanského soužití před závažnějšími útoky narušujícími veřejný klid a pořádek a též zájem společnosti na ochraně neporušitelnosti a použitelnosti věcí vlastníka a držitele věci, přičemž stupeň nebezpečnosti činu obžalovaného jistě odpovídá použité právní kvalifikaci a dosahuje tedy intenzity požadované trestním zákoníkem. Pokud jde o osobnostní profil obžalovaného pak ten v místě bydliště v posledních třech letech nebyl projednáván pro přestupek. Z popisu rejstříků trestů podává se nepochybně, že byl od roku 2003 do roku 2009 celkem 4x soudně trestán pro trestnou činnost proti pořádku ve věcech veřejných, přičemž k těmto odsouzením přihlížet nelze, a to s ohledem na jednak osvědčení se ve zkušebních dobách podmíněného odsouzení a jednak na výkon trestem obecně prospěšných prací. Je tudíž na jeho osobu třeba pohlížet jakožto na trestně bezúhonnou. Po konečném zhodnocení všech těchto skutečností dospěl soud k závěru, že k dosažení nápravy obžalovaného a ke splnění účelu trestu postačí pohrůžka trestem odnětí svobody a obžalovanému byl tedy uložen trest odnětí svobody vyměřený při dolní hranici zákonného rozpětí trestní sazby, konkrétně v trvání 4 měsíců, přičemž výkon trestu byl podmíněně odložen na nejkratší možnou zkušební dobu tedy v trvání jednoho roku, pokud pak tuto soud pokládá za adekvátní. Soud je přesvědčen o tom, že takového rozhodnutí soudu odpovídá všem zmíněným hlediskům trestního zákoníku.

Soud se v rámci adhezního řízení zabýval nárokem poškozeného subjektu, který se řádně a včas připojil k trestnímu řízení. Ve smyslu ustanovení § 228 odst.1 tr. řádu byl

obžalovaný zavázán na náhradě škody zaplatit poškozenému [REDACTED] částku 25.000,-kč, přičemž dle objektivně vypracovaného odborného vyjádření byla způsobena škoda vyšší, avšak poškozenému nelze přiznat škodu vyšší než požaduje. Rozhodnutí soudu o náhradě škody pak nalézá opory v ustanovení § 420 odst.1 a násl. občanského zákoníku.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání *do o s m i dnů* ode dne doručení ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem prostřednictvím soudu zdejšího. Z odvolání musí být patrné, které výroky odvolání napadá, zda o vině, trestu, náhradě škody či zabrání věci a které vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

V Mostě dne 8. října 2014

Mgr., Dagmar Šebková, v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Petra Hauserová